

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **T. L., zastoupené Mgr. Annou Apollonovou, advokátkou se sídlem U Trojice 2, 150 00 Praha 5**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen ČSSZ Praha)**, v řízení o žalobě ze dne 20.3.2009 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2009 č. X o starobní důchod ,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ČSSZ Praha ze dne 16.1.2009 č. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám zástupkyně Mgr. Anně Apollonové na nákladech řízení částku ve výši 62,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou datovanou 20.3.2009 se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2009 (kopie rozhodnutí byla připojena), jímž žalovaná přiznala od 1.11.2007 žalobkyni starobní důchod podle ustanovení § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění a podle článků 4, 5 odst. 1 a čl. 6 Dohody mezi ČSR a SSSR č. 116/1960 Sb., o soc. zabezpečení (dále jen **Dohoda**), ve výši 2.449,-Kč měsíčně (měsíčně od ledna 2008 náleží 2.606,-Kč, od srpna 2008 náleží 3.076,-Kč a od ledna 2009 náleží 3.116,-Kč) s odůvodněním, že výše důchodu měsíčně se skládá ze základní výměry ve výši 1.570,-Kč a procentní výměry ve výši 879,-Kč za 28 roků pojištění, když procentní výměra důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu, který činí 2.092,-Kč a jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 2.092,-Kč za roky 1986 – 2006; dále bylo poukázáno na to,

že podle přiloženého potvrzení má žalobkyně povolen trvalý pobyt v České republice (dále jen **ČR**) od 14.4.1998 a doba ukončení pobírání důchodu na území Ruské federace (dále jen **RF**) potvrzena dne 1.11.2007; dále žalovaná citovala článek 4 i 5 odst. 1 a článek 6 uvedené Dohody, přičemž také uvedla, že rozhodnutím provádí realizaci rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15.10.2008 čj. 16Cad 118/2008 (*jako příloha byl uveden osobní list důchodového pojištění*). Proti napadenému rozhodnutí žalované žalobkyně zejména namítala, že trpí v zásadě stejnými vadami, pro které bylo její rozhodnutí ve věci již soudem zrušeno, neboť v něm opět chybí údaje umožňující podrobněji přezkoumat jak dobu pojištění a dobu zaměstnání, tak stanoveného výpočtového základu. Žalobkyně rovněž vyjádřila přesvědčení, že při stanovení osobního vyměřovacího základu má žalovaná vycházet z průměrného měsíčního výdělku, který odpovídá jejímu pracovnímu zařazení v Rusku a nikoli na základě krátkého zaměstnání v ČR, ale i podle délky zaměstnání převážně odpracovaného v Rusku. Žalobkyně navrhl, aby soud uložil žalované doplnit o údaje, o které rozhodnutí opírá. V dalších aspektech žalobkyně odkázala na odůvodnění původní žaloby (tj. žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 13.3.2008 vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 Cad 118/2008).

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 2.6.2009 k podané žalobě mimo jiné uvedla, že zhodnotila veškerou dobu pojištění uloženou ve své evidenci a dobu podle potvrzení ruského nositele pojištění, přičemž předmětná doba je zobrazena na osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) z 21.2.2008 v rozmezí od 4.9.1969 do 31.10.2007 v rozsahu 10.393 dnů, tj. 28 roků a 173 dnů, přičemž při započtení veškeré doby zaměstnání bylo postupováno podle právních předpisů ČR, tzn. především dle zákona č. 155/1995 Sb. (článek 4 odst. 2 Dohody). V případě žalobkyně bylo dále postupováno dle článku 5 odst. 1 Dohody, jelikož žalobkyně dle evidenčních listů na území ČR po přesídlení pracovala, přičemž žalovaná je povinna postupovat dle zákonných předpisů a není oprávněna sama dle svého uvážení zvolit ten či onen postup při výpočtu starobního důchodu a proto byl osobní vyměřovací základ stanoven na základě nikoli toliko krátkého zaměstnání v ČR, ale podle délky zaměstnání převážně odpracovaného v Rusku. Dále žalovaná vyjádřila svůj názor, že údaje uvedené v napadeném rozhodnutí jsou dostačující, když doby pojištění a vyměřovací základy jsou přehledně zobrazeny na OLDP ze dne 21.2.2008, který i po vydání nového rozhodnutí zůstává nadále v platnosti, protože rozhodnutí bylo změněno pouze po formální stránce. Závěrem bylo navrženo zamítnutí žaloby, jelikož bylo postupováno dle zák. č. 155/1995 Sb. a dle Dohody.*

*V dávkovém spisu vedeném žalovanou ohledně žalobkyně soud po jeho doručení zjistil, že kromě jiných písemností je v něm založena kopie dokladu v ruském jazyku, ze kterého lze pouze dovodit, že od 1.11.2007 byla žalobkyni zastavena výplata důchodu z důvodu stálého odjezdu do ČR, není však uvedeno kdo, kdy a z čeho kopii pořídil, ani obsah není, byť neoficiálně, přeložen do českého jazyka a rovněž není zjistitelné, jaký orgán a kterého dne doklad vydal. Dále je založena kopie dokladu ministerstva vnitra z 22.3.2006 o přidělení rodného čísla žalobkyni (rovněž není uvedena doložka o ověření), ale kopie dokladu o trvalém pobytu povoleném žalobkyni od 14.4.1998 ověřena je. Dále jsou založeny evidenční listy důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) o zaměstnání/pojištění žalobkyně v ČR od 3.5.2004 do 30.9.2006. Rovněž je založeno nepřeložené osvědčení Penzijního fondu RF v ruském jazyce z 16.1.2008 obsahující délku doby pojištění žalobkyně (26 let a 19 dní) i konstatování, že po stanovení penze žalobkyně nepracovala, a uvedeno je datum ukončení výplaty penze na území RF od 1.11.2007.*

Po doručení vyjádření žalované tehdejší zástupce žalobkyně JUDr. Antonín Šolc, advokát, se sídlem Karlovy Vary, Jugoslávská 14, sdělil dne 3.7.2009, že je trváno na podané žalobě a bylo *požadováno vydání rozsudku, jímž bude rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2009 zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení a dále bylo požadováno uložit žalované povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit náklady řízení*, avšak bez specifikace.

Poté v podání ze dne 29.7.2009 žalobkyně mimo jiné sdělila, že zastupující právník nesprávně naformuloval její žádost, jelikož nežádala soud o udělení právníka, ale o udělení překladače při samotném soudním procesu, a dále sdělila změnu adresy z Karlových Varů do Prahy, což potvrdila dalším podáním ze dne 15.6.2010.

K výzvě soudu žalobkyně dne 24.5.2010 doručila kopii OLDP vyhotoveného žalovanou a zpracovaného dne 21.2.2008.

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní – dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Dle § 29 písmeno a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen *zákon*) má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně

a) 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen "důchodový věk"), nebo

b) 15 let a dosáhl aspoň 65 let věku, pokud nesplnil podmínky podle písmene a).

Podle § 32 odst. 1 písm. b), odst. 2 zákona důchodový věk činí u žen

1. 53 let, pokud vychovaly alespoň pět dětí,
2. 54 let, pokud vychovaly tři nebo čtyři děti,
3. 55 let, pokud vychovaly dvě děti,
4. 56 let, pokud vychovaly jedno dítě, nebo

5. 57 let,

pokud pojištěnci dosáhli tohoto věku do 31. prosince 1995. U pojištěnců, kteří dosáhnou věkových hranic uvedených v odstavci 1 v období od 1. ledna 1996 do 31. prosince 2012, se důchodový věk stanoví tak, že ke kalendářnímu měsíci, ve kterém pojištěnec dosáhl této hranice, se přičítají u mužů dva kalendářní měsíce a u žen čtyři kalendářní měsíce za každý i započatý kalendářní rok z doby po 31. prosinci 1995 do dne dosažení věkových hranic uvedených v odstavci 1, a za důchodový věk se považuje věk dosažený v takto určeném kalendářním měsíci v den, který se číslem shoduje se dnem narození pojištěnce; neobsahuje-li takto určený měsíc takový den, považuje se za důchodový věk ten věk, který je dosažen v posledním dni takto určeného kalendářního měsíce.

V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud na základě všech shora zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2009 č. X je důvodná*. Napadené rozhodnutí je totiž zase nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost vzhledem k tomu, že žalovaná v napadeném rozhodnutí ve výroku přiznala starobní důchod od 1.11.2007 žalobkyni pouze podle § 29 písm. a) zákona a podle článků 4, 5 odst. 1 a čl. 6 Dohody ze dne 2.12.1959, která vstoupila v platnost dne 1.7.1960, ačkoliv nepochybně musela zohlednit i obsah § 32 odst. 1 písm. b), odst. 2 zákona, aby byl stanoven důchodový věk žalobkyně dle uvedeného zákona. ***Z rozhodnutí tedy není vůbec zjištělné, kdy žalobkyně dle citovaného zákona dosáhla důchodového věku podle předpisů ČR a na základě jakých rozhodných skutečností.*** Žalovaná tedy nepostupovala v této věci v souladu s příslušným zákonem, neboť ve výroku rozhodnutí správního orgánu vydaného podle správního řádu (tj. ***zákon č. 500/2004 Sb.***) musí být uvedeno správné ustanovení právního předpisu, podle něhož správní orgán rozhodl, v čemž žalovaná ve věci žalobkyně opakovaně pochybila.

Soud proto nezbyvá než znovu konstatovat, že ***napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2009 je opětně nepřezkoumatelné***, když nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud ex offio a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, přičemž *dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen ***NSS***) ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004). V této věci byla sice v žalobě nesrozumitelnost namítána, ale nikoli jednoznačně. Napadené rozhodnutí žalované tedy zase není v souladu s § 68 správního řádu, kde jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 2 věta první je stanoveno, že ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, *právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno*, a označení účastníků podle § 27 odst. 1, ačkoliv již pravomocným rozsudkem zdejšího soudu č.j. 16Cad 118/2008-28 ze dne 15.10.2008 bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 13.3.2008 týkající se naprosto stejné věci (tj. přiznání starobního důchodu žalobkyni od 1.11.2007) také pro nepřezkoumatelnost a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení a zároveň byly vyloučeny zjištěné vady, jak vyplývá z připojeného spisu zdejšího soudu. Rovněž odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje rozhodné skutečnosti ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu - hlavně *důvody výroku rozhodnutí i podklady pro jeho vydání. Žalovaná však jako i v jiných obdobných případech při vydání dalšího rozhodnutí v podstatě úplně ignorovala vyjádřený názor soudu a opětně vydala*

rozhodnutí, které pro vady řízení nelze věcně přezkoumat. Zejména není z nyní napadeného rozhodnutí vůbec zjiitelné, kdy a na základě jakých rozhodných skutečností žalobkyně dosáhla důchodového věku ve smyslu v rozhodnutí uvedeného § 29 písm. a) zákona a neuvedeného § 32 odst. 1 písm. b), odst. 2 zákona. **Soud** proto opět bez jednání ze shora uvedených důvodů **napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2009 zrušil pro zjištěné vady řízení a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti** (§ 76 odst. 1, § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) **a věc vrátil žalované k dalšímu řízení**, jak vyplývá z výroku I. rozsudku a za tohoto stavu se věcně nezabýval námitkami žalobkyně uvedenými v žalobě.

S ohledem na vše shora uvedené však *soud pokládá za nezbytné připomenout žalované*, že sice jako přílohu nyní napadeného rozhodnutí uvedla OLDP, ale údajně dle žalobkyně připojen nebyl, čemuž odpovídá i vyjádření žalované shora citované i zjištění, že ve vyžádaném dávkovém spisu je založen pouze OLDP vyhotovený v únoru 2008, ačkoliv napadené rozhodnutí bylo vydáno 16.1.2009. *V případě vydání nového rozhodnutí je nutno vyhotovit nový OLDP a připojit je k novému rozhodnutí, i když bylo změněno jen po formální stránce.* U kopií dokladů založených v dávkové spisu není ověřeno, kdo, kdy a z čeho kopii pořídil; listiny v ruském jazyku zaslané ruským nositelem pojištění nejsou ani neoficiálně přeloženy, i když nepochybně někteří z pracovníků žalované ruský jazyk výborně ovládají, ač se jedná o obsah písemností obsahující rozhodné skutečnosti – např. ukončení výplaty důchodu žalobkyni ruským nositelem pojištění.

V této věci soud, i když mohl o zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení rozhodnout dříve, vyčkal rozhodnutí NSS, neboť by nebylo ve prospěch žalobkyně, aby po vydání dalšího rozhodnutí žalovanou po odstranění vad řízení zjištěných soudem bylo i toto rozhodnutí napadeno žalobou z důvodu opakovaného tvrzení žalobkyně, že totiž osobní vyměřovací základ nemá být stanoven na základě toliko krátkého zaměstnání v ČR, ale podle délky zaměstnání převážně odpracovaného v Rusku, tak jak při podání žádosti o starobní důchod prokázala kopií pracovní knížky; proto dle žalobkyně při stanovení osobního vyměřovacího základu má žalovaná vycházet z průměrného měsíčního výdělku učitele II. stupně v ČR, který odpovídá jejímu pracovnímu zařazení v Rusku. V současné době je však nutno vycházet ***z názoru NSS vyjádřeného v rozsudku č.j. 6 Ads 56/2009-52 ze dne 20.5.2010*** (přístupný na www.nssoud.cz), ve kterém je zdůrazněno, že ***přesídlení ve smyslu Dohody o sociálním zabezpečení uzavřené mezi ČSR a SSSR nastává nejdříve datem vydání souhlasu s tímto přesídlením podle čl. II Protokolu k Dohodě; za souhlas je třeba považovat povolení k trvalému pobytu podle § 66 a násl. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (předtím zákon č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky, zrušený od 1.1.2000).***

Žalovaná tedy v této věci ***vydá nové rozhodnutí***, jímž realizuje rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Cad 88/2009 ze dne 27.8.2010, ***jehož výrok (a samozřejmě i odůvodnění) bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění a články Dohody při současném zohlednění názoru vyjádřeného ve shora citovaném rozsudku NSS č.j. 6 Ads 56/2009-52 ze dne 20.5.2010***, když nebude přehlédnuto, že ***žalobkyně má povolen trvalý pobyt v ČR od 14.4.1998 a zaměstnána byla v ČR ve shora uvedené době 2004-2006.***

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s., a také připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 16.1.2009*.

O náhradě nákladů řízení (výrok *II.rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož *má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl*. Až výzvu soudu adresované zástupci žalobkyně ze dne 27.7.2010 nejprve žalobkyně dne 3.8.2010 sdělila: náklady řízení jí vynaložené – advokát 4.000,-Kč a poštovní komunikace 100,-Kč, ale ohledně nákladů na advokáta nepřipojila žádný doklad o uhrazení předmětné částky. Poté bylo dne 10.8.2010 soudu doručeno podání zástupce žalobkyně, že se požaduje zaplacení veškerých nákladů, které žalobkyni v souvislosti s tímto řízením vznikly nebo které jí teprve v budoucnu v souvislosti s tímto řízením vzniknou, ale nebyla uvedena žádná specifikace. S ohledem na zjištění soudu, že žalobkyně zaslala soudu písemnosti prostřednictvím České pošty, kdy ze založené obálky vyplývá, že uhrazené poštovné činilo 10,-Kč dne 16.6.2010 a 26,-Kč dne 21.6. a 5.8.2010, tedy celkem 62,-Kč (ostatní podání byla doručena osobně do podatelny zdejšího soudu v Karlových Varech), byla žalobkyni přiznána tato prokázaná výše nákladů řízení, když žádné další náklady ze strany žalobkyně nebyly prokázány. Protože s ohledem na shora uvedené není soudu nic bližšího známo o nákladech na právní zastoupení žalobkyně kromě zjiitelného poštovného, soud rozhodl jak uvedeno shora. V soudním řádu správním je stanoveno, že účastník má právo na náhradu nákladů řízení, což předpokládá, že účastník nejen navrhne přiznání náhrady nákladů, ale tyto náklady soudu doloží a vyčíslí; pokud účastník, tj. žalobkyně či její zástupce, ani k výzvě soudu náklady právního zastoupení nevyčíslili, soud náhradu nákladů nepřiznal nikoli proto, že by žalobkyni žádné další náklady kromě poštovného, které nebylo ani správně vyčísleno, nevznikly, ale protože nebyly náklady řízení vyúčtovány ani přes výzvu soudu. Nelze na soud přenášet požadavek, aby sám soud vyčíslil, jaké eventuelní náklady žalobkyni vznikly, což ostatně opakovaně vyjádřil i Ústavní soud se sídlem v Brně. Lhůtu stanovenou k úhradě předmětné částky žalovanou žalobkyni soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í : **Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).**

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku lze podat pouze za podmínek stanovených v § 102 a následující s.ř.s. ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních a stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 27. srpna 2010

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Michaela Vurmová